

Nederlandse tekst (artikel 63 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

**RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.**

**A R R E S T**

-----

Nr. 54.902 van 29 augustus 1995

A. 64.147/VI-12.431

In zake : **BATTAGLIA** Santa,  
rue du Centre 40  
6250 Aiseau,

tegen :

**de Belgische Staat**,  
vertegenwoordigd door de Minister  
van Ambtenarenzaken,  
die woonplaats heeft gekozen bij  
Mr. Eric GILLET, advocaat,  
Defrélaan 19  
1180 Brussel.

-----  
**DE RAAD VAN STATE, XIe KAMER,**

Gezien de door Santa BATTAGLIA op 19 juni 1995 ingestelde vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van "het koninklijk besluit van 10 april 1995 ter uitvoering van de wet van 10 april 1995 betreffende de herverdeling van de arbeid in de openbare sector en meer in het bijzonder van de artikelen 25 en 26 ervan";

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekster de nietigverklaring van hetzelfde besluit vordert;

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij;

Gezien het verslag van Mevr. DAURMONT,  
auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 25 juli 1995,  
waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de  
terechtzing van 23 augustus 1995;

Gelet op de kennisgeving aan de partijen van  
het verslag en van de beschikking tot bepaling van de  
rechtsdag;

Gehoord het verslag van de heer LEROY,  
staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. DETRY,  
advocaat, die voor verzoekster verschijnt en van  
Mr. GILLET, advocaat, die voor de verwerende partij  
verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van  
Mevr. DAURMONT, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de  
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari  
1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig  
zijn voor het onderzoek van de vordering tot schorsing :

1. De wet van 10 april 1995 betreffende de  
herverdeling van de arbeid in de openbare sector en het  
besluit tot uitvoering ervan van dezelfde dag, zijn  
bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad van 20 april  
1995.

2. Artikel 25 van het bestreden besluit heft  
artikel 11, eerste lid, 1°, en tweede lid, op van het

koninklijk besluit van 1 juni 1964 betreffende sommige verloven toegestaan aan personeelsleden van de rijksbesturen en betreffende de afwezigheid wegens persoonlijke aangelegenheden.

Artikel 11, eerste lid, 1°, van het koninklijk besluit van 1 juni 1964 bepaalde het volgende :

"Voor zover zulks niet indruist tegen het belang van de dienst, kan aan de rijksambtenaren verlof worden toegestaan :

1° om dwingende redenen van familiaal belang;"

Artikel 11, tweede lid, van hetzelfde besluit, bepaalde het volgende :

"Het verlof bedoeld onder 1° wordt toegestaan voor een maximum duur van twee maanden of 45 werkdagen per jaar. Over de gehele loopbaan van de rijksambtenaar mag dat verlof evenwel 24 maanden of 540 werkdagen niet overschrijden".

3. Artikel 26 van het bestreden besluit bepaalt het volgende :

"Artikel 26. Artikel 12 van hetzelfde besluit, opgeheven bij koninklijk besluit van 6 november 1991, wordt opnieuw opgenomen in de volgende lezing :

"Artikel 12. De rijksambtenaar heeft recht op een verlof om dwingende redenen van familiaal belang voor een periode van maximaal vijftien werkdagen per jaar; het verlof wordt genomen per dag of per halve dag.

Bovenop het verlof voorzien in het eerste lid heeft de rijksambtenaar recht op een verlof om dwingende redenen van familiaal belang voor een periode van maximaal dertig werkdagen per jaar wegens :

(...)

2° opvang tijdens de periodes van schoolvakantie van de kinderen die niet de leeftijd van 15 jaar bereikt hebben en die ten laste van de alleenstaande ambtenaar zijn.

Het verlof bedoeld onder het tweede lid wordt opgenomen in periodes van minimaal vijf werkdagen.

Het verlof om dwingende redenen van familiaal belang wordt niet vergoed. Het wordt voor het overige met periodes van dienstactiviteit gelijkgesteld.

De maximumduur van het verlof om dwingende redenen van familiaal belang wordt in evenredige mate verminderd overeenkomstig artikel 3, § 3, alsook de minimale periode van vijf dagen bedoeld in het derde lid";

Overwegende dat verzoekster betoogt dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden handeling haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel zal berokkenen dat zij als volgt uiteenzet :

"Krachtens artikel 34 van het koninklijk besluit van 10 april 1995 treedt de nieuwe regeling inzake verlof om dwingende redenen van familiaal belang in werking op 1 januari 1996.

Met ingang van 1996 zal verzoekster, die nog slechts op 15 werkdagen verlof om die reden aanspraak zal kunnen maken, zich dan ook verplicht zien om maatregelen te nemen om te voorzien in de opvang van haar kind tijdens een groot gedeelte van de schoolvakantie.

Zulke maatregelen zijn bijzonder lastig, duur en vanuit het oogpunt van een gezin onaanvaardbaar voor verzoekster die ervoor heeft gekozen zelf de opvoeding van haar dochter op zich te nemen.

Aangezien een arrest van de Raad van State over het algemeen wordt gewezen binnen een termijn van 2 tot 3 jaar, zou het niet kunnen verhinderen dat de bovenvermelde last zich voordoet. Alleen een schorsingsarrest zou tot gevolg kunnen hebben dat verzoekster het verlof krijgt waar zij reeds enkele jaren aanspraak op maakt en dat beantwoordt aan het soort van gezinsleven waarvoor zij heeft gekozen.

De morele schade in geval dat het verzoekschrift tot schorsing wordt afgewezen zal dus aanzienlijk zijn aangezien die beslissing als onmiddellijk gevolg heeft verzoekster te verhinderen zelf een gedeelte van de opvoeding van haar dochter op zich te nemen.

De financiële schade zal eveneens aanzienlijk zijn aangezien de kosten voor de instellingen en particulieren die zorgen voor de opvang van, de activiteiten met en de opvoeding van jongeren van die leeftijd gedurende de schoolvakantie omvangrijk zijn.

Er zij op gewezen dat verzoekster ambtenaar is van niveau 4 en dat die kosten hoger zouden kunnen liggen dan de bezoldiging die verzoekster ontvangt voor de in aanmerking genomen werkdagen;"

Overwegende dat de aangevoerde financiële schade, gesteld dat zij bewezen is, uit de aard der zaak niet moeilijk te herstellen is; dat de aangevoerde morele schade bestaat in weliswaar gewettigde familiale aangelegenheden; dat die schade niet voldoende ernstig is om de schorsing te rechtvaardigen; dat het nadeel niet als ernstig en moeilijk te herstellen kan worden aangemerkt;

Overwegende dat niet voldaan is aan één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, die vervuld moeten zijn opdat deze de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden handeling kan bevelen; dat de vordering tot schorsing niet kan worden toegewezen,

## **B E S L U I T :**

### **Enig artikel.**

De vordering tot schorsing wordt afgewezen.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de XIe kamer, op negenentwintig augustus 1900 vijfennegentig door :

de HH. TAPIE, eerste voorzitter van de Raad van  
State,  
LEROY, staatsraad,  
HANSE, staatsraad,  
Mw. MALCORPS, griffier.

**De Griffier,**

**De Eerste Voorzitter,**

**M.-Chr. MALCORPS.**

**P. TAPIE.**

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,  
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD  
VAN STATE, GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.